

Serpil Kemik

- Őirler -

Yayın Tarihi:

07.02.2024

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Altın Nallı Yeni Yıl

işte,
bir yıl daha , göğüsledi ömrün ipini.
bir yaprak daha, başını yasladı toprağa.

kimi gözünü açtı yarınlara
kimi de uyandı sonsuzluğa ..

hayalleri yarıda kiminin,
kiminin dilekleri asıldı bulutlara..

yaşadık mı..? yaş aldık mı..? acaba

sevdiğ mi ..? sevildik mi ? söyle papatya.

acıyla tatlısıyla..
gürül gürül aktı bir yıl,

her geçen yıl
sadakati , sabrı , hoşgörüyü katarak önüne
acı bir mehle bırakıyor ardında.

işye yine yeniden
kalbiyle bağlantısını kesmiş seyircisiyle,
bir yıl daha yerini aldı,
altın nallarıyla hipodromda.

Serpil Kemik

Annem

Hadi..,yine kapıyı çalmadan gir içeri
kız bana ...
bağır
uyanmıyorum diye
geç yatıyorum diye
sitem et hadi.
o yanaklarımdaki güller kızıla dönsün sinirlenince ..

en sevdiğim yemeği koy önüme , sitemli olsan bile.
eşyalarımı yine severek kaldır çekmeceye.
pasaklı olduğumu haykır yine
sıkı giyin diyerek endişeni düşür peşime

günde o kere ara beni
sınır tanımayan bahanelerinle
sev yine saçlarımı koklayarak
tanrısal şefkatinle..
gözlerime bak karşılıksız sevginle.

yoruldum anne
kucağını ocağını özledim
kokunu kana kana içebilirmiyim

bugün küçük bir bulutum
tutanamayan ağırlı gözyaşıyım
kızma anne
nem kaptım kırıgunım
dizlerine yağmalıyım..

Serpil Kemik

Aşk

....ve
bir aşk şöyle diyordu.

duyuyordum acıyı
onurumun sancısını
ağrılı yaramı.

dizlerimin bağının kırıldığını
midemin çalkalandığını
kirpiğime sarılan gözyaşını
şaşkınlığımın şamarını..
gözümde canımın damladığını
ve
içimde patlayan volkanı.

o an
yunustum
keremdim
ferhattım belki..

ama o an
ben ben değildim inan ki

peki ya sen
sen hissettin mi

ruhumun ilahi teslimiyetini.?

Serpil Kemik

Bırak allasen

Tam kenarındayım aşkın.
mantık yalın ayak firari
çiçeklerin var mıydı mevsimi
yüreğim bir anda papatya kesti

başım dönüyor
sarhoş etti bu kavak yelleri
akıl zaten hariciydi
şimdi, yüreğimde peşinden gitti.

anlamadım bu civan kimi nesi
niye merak ediyorum sanki
kimse kim , banane ki

???

ya dönmezse geri
ya tutamazsam elini
ya ya !!
severse başka birini

offff!!!
bırak allasen
deli etme beni ..

Serpil Kemik

Bir an

Bazen zorlanırsın
Konuşmaya..
Yazmaya ..
Hatta
yaşamaya..

Okyanuslar mürekkep olsa
Yetmez Arzuhalin anlatmaya..

Serçe gibi yüreğin
sıkışıp kalır dört duvar arasına..

Harfler yapışır damağına
Cümleler yaşlanır ağızda..

Bir suçlu gibi yüzün kızarır
Kelimeler içerde koşuşup bağrışır
Bedenin sarsılır ruhun kıvranır..

Susarsın ..
susarsın..
Susarsın...

Ruhuna bir damla huzur düşmez
Duygu çölünde Serap ararsın ...
Elinde yedi renkli mendille
Yağmura avuç açarsın ..

Mürekkebi yetmez kalemin
Dökülmez kağıda harflerin
Kaderine razı olur
Hakim kalemmini kırsın istersin..

Yorgun düştüyse eğer yüreğin ...
Kurak geçiyorsa mevsimin ...

Kelimelerin altında kalır
" Kimse var mı " sorusuna
-----Ben burdayım diyemezsin..

Serpil Kemik

Camdaki çocuklar

Beni derinden yaralar
camlar ardındaki çocuklar...

Hiç başı okşanmamış
Hiç masal okunmamış
Yaşı hiç kutlanmamış
Ruhuna dokunulmamış

Beni derinden yaralar
Camlar ardındaki çocuklar

Yaşam kucak açmamış
Parklarda oynamamış
Ayağı pabuca sığmamış
Mektebe hiç yazılmamış

Kimisinin gözünde keder
Kimisinde endişe gezer
Akşama kadar çalışır
Birde üstüne dayak yer

Beni derinden yaralar
Camlar ardındaki çocuklar

Kimisi pamuk toplar
Kimi kundura boyar
Kimisi toprak kazar
Kimisi fındık toplar

Kimisi Babadan yoksun
Kimiside Anadan ..
Gözlerinde yaş kurumaz
Derin uykuya dalmadan

Beni derinden yaralar
Camlar ardındaki çocuklar..

Siyah tülünü örtünce akşamlar
Kime sarılıp uyuyorlar
-----Camlar ardındaki çocuklar..

Serpil Kemik

Cumhuriyet Kadınıyım

Cumhuriyet kadınıyım.!!!!

Unuttun galiba bayım!
Ben cumhuriyet kadınıyım!

Ne geceye bürünürüm
Ne de cahile sürünürüm
Ay yıldızımı takıp göğsüme
Açılırım derin hürriyete

Razı olmam ben yanışa
Satılamam Üç beş kuruşa
Çocuk yaşımda bir namussuza
Kadınlık yapamam asla!

Boynuma zincir çektirmem
Esaret denizine hiç giremem
Ben Arap bacılara benzemem
Adıma da cariye dedirtmem

Ne kimseye diz çökerim
Ne de boynumu eğirim
Elinin kiri hiç değilim
Her yarışta ezer geçerim

Ben cumhuriyetin kızuyım
Şehidimin Anasıyım
Arş da en kıymetli duayım
Tarihe damgasını vuranım
Vatana aşık Türk kadınıyım.

Başımda kıymetli tek tacım
Anlı şanlı Al yıldızlı bayrağım
Gönlümde yatan tek aslanım
Benim eşsiz VATANIM.!

Unuttun galiba bayım!
Ben Cumhuriyet kadınıyım..!!!!

Serpil Kemik

Çağrı

Yerleřtirdim yüzümü ellerimin avlusuna
Yüregimde bağdaş kurmuş gurbet
damla damla can ,ıma vuran hasret.

En derin yerlerimden kırıldım
Bir sürü kuş ölüsü
Nereye aitim ben
Hangi şehre hangi ülkeye

Bağırarak istiyorum avaz avaz
Kalk uyan baba
Neden lal kesiyor benim dilim
Neden pamuktan yüregim

Kalk öğret bana..
Konuşmayı öğret ..
Direnmeyi öğret ..
Kalk baba kapanmıyor yaralarım
~. Kalk bana iyileşmeyi öğret ..

Serpil Kemik

Çürümek

Çürümeye mahkumdur her şey..

Dalından düşüp
toprağa baş koyan bir yaprağın..,
Olgunlaşıp düşen meyvaların ..,
vakti dolmuş yaşamların..,
bomboştur çirpinişleri...
Saracaktır onları esmer ananın
vefalı kolları...

Mahkumdur çürümeye.;
Damarı tıkalı yaşamlar..
Sevgisiz bir kucağa doğanlar...
Çatısı olmayan yarınlar....
Kanadı kırılmış ruhlar...

Mahkumdur çürümeye..;
Öpülmemiş yaralar
Dokunulmayan duygular
Arafta rehin kalmış aşklar..

Yani
Demem o ki..;

Mahkumuz çürümeye ..

~. Kimimiz ayakta ...
~. Kimimiz toprakta....

Serpil Kemik

De Hele

DE HELE....

Babamız Adem ,anamız Havva
Alevi ,Sünni diye sakın ayırma
Kardeşi kardeşe kırdırma
Senin derdin nedir...? De hele

Muhammet'te bizim ,Ali de
Mevlana da ,Hacı Bektaş Velide
Dört kitabın dili bellide
Senin dilin nedir...De hele

Fitne tohumları ekiliyor
Namert bu sabrı zorluyor
Kanlı dişler bileniyor
Senin kinin nedir...? De hele

Yobazın oyununu bozarız
Al bayrak altında beraber yaşarız
Birbirimizden yok bizim farkımız
Senin dirin nedir...? De hele

Serpil Kemik

Dışarda kalır

perdelerini indirince kerpiç duvarlı evler ,
dışarda kalır yıldızlar.

dışarda kalır, yaşlı çınar ağacı
kimsesiz sokak lambaları
çamur kaplı yollar.

düğüm düğüm olmuş sokaklarda ,çingiraklı yılan gibi tıslayarak dolaşır rüzgar.

perdelerini indirince ,O fersiz ,O insafsız
dışarda kalır,
o saçaksız
o çatısız
o yalnız!
hayali bir kuru ekmek olan O bahtsız dışarda kalır.

dışarda kalır,
sadık bekçim
sarı tekirim
o buz kesdiği yetimim

bilir misin ?
perdeleri inince , dört duvara teslim kalplerin
dışarda kalır sevdam

dışarda kalır, titrer kar altında merhametim.

Serpil Kemik

Gelsen

ahh lal
şimdi seni getirecek zamana sabırsız birer yolcu bakışlarım ..

ahh baharsız
ah ahraz..

kaç yemin bağladın yıldızlara
kaç deniz akıttın ...uğruna
kaç çöl yeşerttin umutla.

ahh gelsen yağmurlarla
sümbül
nergis
gül... kokularıyla.

gelsen ..baharı saklayıp ardına
kirpiğimin ucunda kuşlar çırpınsa.

ahh yar
sevgim ağlıyor

içimde gurbet ,gurbette derin hasret.

gelsen , aşk ile tutam tutam
parmak uçlarımdan şiirler doldursam ..

ahh yar gelsen
muştularla göz ucuma
bülbul konsa dudağımdaki aşiyana.

Serpil Kemik

Gözlerin

gözlerin , efsunlu bir su damlası
gözlerin kahve falımdaki
üç vaktin muradı ..

gözlerin ,tanrının tezgahında özenle işlenmiş
eşsiz bir mücevher.

gözlerin, ceylanların su içtiği bir vaha
gözlerin ,kirpiklerindeki kuşların dilinde arya.

gözlerin , okuduğum en güzel kitabe ...

gözlerin kutsal bir çağrı
dilimin beş vakit duası.

tek dileğim,
bakışlarının yüreğime yuva yapması .

Serpil Kemik

Gözlerin şehri

Sürgünüm senin şehrine
Elimde değil ki
Kırk yıl değil bin yıl
Esirinim gözlerine..

O gözler ki
Lal eder dilleri
O gözler ki
gecenin kalbi..

O gözler ki
Çölde bir vaha
O gözler ki
Mecnuna Dünya..

Tanrıdan var bir dileğim

~. Elif lam mim
~ Gözlerin olsun Cennetim.

Serpil Kemik

Gün batımı

gü batıyor.., usul usul.
sessizce yürüyor zaman .

sıra sıra dönüyor kuşlar mabedine.
son kez köpüğünden öperek denizi.

kimisi ak
kimisi kara
inci tanesi gibi dolanmışlar bulutların boynuna.

Gün , ışığını söndürünce lal oldu deniz.
ne yeşili
ne mavisi
gecenin içinde silindi tüm renkleri.
gece,gözlerimin önünde karanlık bir uçurum şimdi.

gün , ölmeden önce
kuşlar vardı kumsalda.
çocuklar cıvıl cıvıl...çocuklar
gün boyu koşmuştu kumsalda
dalgalar ve çocuklar.

lüfer kokusu ve kediler köşe kapmaca
gün boyu..

yasin abi vardı..dondurmacı
bakka....l osman
ahmet amca ...çam altı çay evi.
kahvesi ne de güzeldi ...sade bol köpüklü.
bi de lokum eklerdi yanına güllü,naneli.

.gün öldü..yoklar şimdi. lal oldu sesleri.

en son ,
bir kaç ayak izi kalmıştı
... kumsalda.
baktım ki ,
eylül dalgalarıyla silinmiş izleri.

Serpil Kemik

Hüzn

yarına mı ağlar
yarene mi ..?
şu başım üstünde tavaf eden bulutlar..

göğsüm avuçlarında
dünüm savruk
hiçlik rüzgarında

şimdi
yöresiz ve
adressiz ..

dün yorgun
gün kırgın

gayretin kapısında yığın
saçı kınalı anılar.

Serpil Kemik

Ivecen kuş

şimdi,
utangaç hasretim
kolalı ve saklı
göğüs sandığımda ..

heyecandan
gümüş döküyor Nisan
som kravatlı toprağa..

elleri kınalı,
burnu hizmalı vaktin.

uçurmanın peşinden koşan
çocuk gibi heyecanlı
baharı yakalamaya..

dudaklarımın terennümünde
çiğdem çiçeği şerbeti ..

senin için
düşlerimde açıyor
pembe kiraz çiçekleri..

elbet sancılıyım
bu mevsim geçişi

sanki,
biraz uyusam
hiç dönmeyecek seyrinden baharım.
tadı kaçacak dalında kirazın

biraz uyusam
güz kesecek,
vuslatın ,
gökyüzüne uzanmış avuçlarını

..

sanki..,
sanki uyusam..
Nisan dökmeyecek çiğdem çiçeklerini

sanki , uyusam
ipi kopuverecek uçurtmamın...

Serpil Kemik

Kadın

bir kadını ben
yaşama renk veren

damarımda yürür
özgürlük ve cesaretim.
iğreti duru üstümde
koru ve esaretim.

siyah beyaz hayata inat
rengarenk giyinenim
azı çok, yoğu var edenim.

ben,
elhamra , Tanrı dağlarındaki rüya.

ben,
gökyüzünü toplarım
hayatı katlarım
dünyayı silkeler
kederi çöpe atarım.
...ve
bir kave alıp elime
gülüşümle şiir yazar
dört mevsim çiçek açarım ..

dedim ya
ben kadını .

Serpil Kemik

Karanlık bir düş

Kalpleri yırtarak geçerken zaman
gözlerde ısırğan bir hüün .

Elif'e yaslanmış uyuyor çocuklar
Yusuf'un kara kuyusunda
Yufka bakışlar
Aman yalvarışlar.
Nasıl anlatır ki
Bu gayya.
Gece tabut gibi çöküyor omuzlara .

Bu anaları korkutan
İnsanı yaşatan kan
Vakit dar , zaman figan
Şehir per perişan .

Gazetelerin eli namluda
Demir'i eritiyor sözler , baldıran
Radyoda kısık bir ses
ağlayacak eğer dokunsan ."

Ah nasıl anlatılır .

Çiğlikler dolanırken gecenin saçlarına
İsimsiz sokaklar
Kimliksiz çocuklar
Analar, babalar ,
Can dostlar .

Hiçbir yaprak damarından atamayacak
Kaybolan şehrin nefesini .
Sular anlatacak dağa taş
Tüm olup biteni .

Acizliği ..
Hiçliği ..
Kaderi ..

Şimdi ..sana
Ekmeği Çukurova'dan
Suyunu Munzur'dan
Nefesini Bolu'dan yollasam

Hatta
Göğü istesem Tanrıdan da
getirsem kucağına koysam
Ne fayda ..!

nasıl anlatsam ..?
Bir kalem ve hokka
Yazar mı papirusa.
Anlatılır mı okul kitaplarında .

Bilmem
Okunur mu ayetler
Doğacak şafakların kulağına .

Nasıl anlatsam
Neler yaptığını ..İnsanın insana .

Serpil Kemik

Lal

Dil susar bazen küser kelimeler
Dermansız kalır hal boyun büker
lal keser köşeye çekilirsin
Yüreğin eline kalemi verirsin.

An olur buğulanır gözler
Acının çığları kirpiklere düşer
Boğazına takılır ağ ağ keder
Çekip çıkarmak hüner ister...

An gelir bir dağ yanar içinde
Ruhunu boğar koyu bir cendere
An gelir haykırmak istersin
An gelir ölmek istersin..

Yüreğini çevirir dört duvar
Güneşini saklar bulutlar
Bir mum gibi erir gider de yüreğin
...Sen
sönünceye kadar farkedilmezsin..

Serpil Kemik

Lisanı aşk

..ve
bir aşk şöyle söylüyordu...

Duyuyordum acıyı...
Onurumun sancısını..
Ağır Yaralandığımı....

Dizlerimin bağının kırıldığını...
Midemin bulandığını...
Kirpiğime tutunan şaşkınlığı...
Gözlerimde ki bulanıklığını...
Gözyaşlarımın değil de
~ Canımın damladığını....

ve
İçimde yanan dağı
hissediyordum.....

Yunustum..
Keremdim..
Ferhattım belki ...

Ama o an
" ben " , ben değildim İnan ki..!!!

Peki ya sen..!!!

Sen hissettin mi..?

~. Ruhumun ilahi teslimiyetini ..?

Serpil Kemik

Lisanı Halin

Bundandır , ızdırabın öfken .

bundandır
gül dalında koza olman yalnızlığa .

solgunluğun ,yorgunluğun
mahmurluğun

bundandır , yedi boğum susuzluğun .

damağına yapışan o kekre tat bundan .

Kalbim.
ay düşer kirpiklerini secdesine .

sen cılız bir bedende yetimsin,
ne yana dönersen dön
gördüğün sensin .

seni dinleyen var
nazenin kalbim
sen sadece bir kan pıhtısı değilsin

sessiz ol
kavlen leyyinen .

recmin ..! bundan
göğsünü yaran , kıldan ince bir AH senin .

Serpil Kemik

Merhanet

Merhamet ne güzel şey..

Zengin , fakir ayırmıyor..
Genç , yaşlı farketmiyor..
Güzel , çirkin umursamıyor..
Ten renginle ilgilenmiyor..
İnancını da sorgulamıyor..

Tek şartı var..!!!

Sadece İNSAN olman gerekiyor..

Serpil Kemik

Mümkün olsa

Ah ! Mümkün olsa
Çocuklara versem Dünyayı
Güneş olsam doğsam üstlerine
Hepsini sarıp sarmalسام .

Ah ! Mümkün olsa
Ulu bir Çınar olsam
Öksüzleri toplayıp gölgemde
Dört mevsim baharı yaşatsam.

Ah ! Mümkün olsa
Hünerli bir sihirbaz olsam
Bir hokus pokus ile
Tüm sevgiyi çocuklara dağıtsam

Ah ! Mümkün olsa
Dünyayı yıkayıp paklasam
Tüm kirlerinden arındırıp
Geleceği önlerine tertemiz sunsam..

Ah ! Mümkün olsa
Bir bahçıvan olsam
Acı bağlarını Budasam
Hayallerine umut saçsam..

Ah ! Mümkün olsa
Şehirli bir lambam olsa
Üç dilek hakkımı kullanıp
Cin `in kulağına Fısıldasam

Çocuklar hiç ağlamasa...
Çocuklar hiç ağlamasa ...
Çocuklar hiç ağlamasa...

Diye sessizce yalvarsam..□□

Serpil Kemik

Rümeysa

vakit; akşam.
güneş ağır ağır geri çekiliyor dağların ardına .
dağlar çıplak , çırılçıplak buralarda .

urfa Antep yolu uzun ve tenha
kara bir yılan gibi dolanmış dağların boynuna.
ağır ağır ilerliyoruz.gecenin karası yorgan gibi örtmüş yolları ..
sokak lambaları kör
yıldızlar kayıp.
Ay , görünmüyor adeta küsmüş buralara .

Yağmur hisimla iniyor bulutlardan aşağıya.
kırbaçlıyor arabanın camını damla damla..

bir nefeslik mola için şehir meydanına giriyoruz.
kırmızı lamba kesiyor yolumuzu..
tam o anda
küçük bir kız çocuğu
aldırmadan peşindeki karanlığa ve korkuya
tıklıyor arabanın camını
sırılsıklam umuduyla .

"rümeysa diyor "adım .
camın aralığına konuyor ince parmakları.

rümeysa..
terlikleri yırtık
saçları kıvırcık
dünyası karmakarışık..

rümeysa..
dokuz yaşında
yaşıtları ya evde ya mektepte .

rümeysa sokakta
rumeysa yollarda
rumeysa karanlıkta ..

altı kardeş rümeysa ..
düşlerinde prenses
rümeysa yıldızlara eş .

rumeysa ..
türk ,kürt,alevi
rumeysa
urfa maraş antepi
rumeysa içimizden biri.
rumeysa bir yetim çiçeği.

rumeysa ..
vicdanın köklerine giden su

rumeysa... kanayan derin yara, insanlığın sol yanında.

Serpil Kemik

Sessizlięe susamak

bazen zorlanırsın konuşmaya
yazmaya
hatta
yaşamaya.

arzuhalin anlatmaya yetmez ,
karalar kağıt ,
okyanuslar mürekkep olsa.

dört duvar arasına sıkılır kalır yüreğın.
harfler yapışır damağına
cümleler yaşlanır ağızında.

kabahatti bir çocuk gibi kızrarır yüzün .

gözlerin dolar...susarsın.

yorgun düştüyse bir kere yüreğın
susarsın

kelimelerin altında kalır
" kimse var mı " sorusuna
.....ben buradayım diyemezsin.

Serpil Kemik

Sevmeye dair

Sen hiç
kuşlarla dans ettin mi..?

Bulutlara dokunabildin mi..?
Çiçeklendin mi dağ eteklerinde..?
Kelebekler uçuştu mu yüreğinde..

Kırlarda dolaştın mı el ele..?
Papatyalara fal baktırdın mı..?
Merakdan delirdin mi hiç
Sesine ulaşamayınca..

Bir gün görmeyince özledin mi..?
Dizlerin titredi mi mesala
Adınla seslenince..

Söküldümü yerinden yüreğin..?
Sabahlara kadar dua edip
Dedin mi Allah'a
kaderim o olsun benim..

Sen hiç
Yıldızları saydın mı geceleri..?
Gözlerinden döküldü mü
Çaresizliğin taneleri..?

Sahi ..;

Sen hiç sevdin mi..?

Serpil Kemik

Şiirli sabah

oldum olası severim sabahları
şiiileri ve çayı.

çekilirim köşeye
çayımda.., dem
yüreğimde.., sen.

....ve
kirpikleri ıslak bir kağıt
yaralı bir kalem .

Serpil Kemik

Taç yaprağı

çarpışması bitmedi

göğsümde, vuruşuyor
iki düşman gibi
siyah ve beyaz,
soğuk ve sıcak

düş ve gerçek
sen ve ben....

tenim soğuk
ellerim de öyle.
dokunsan
parmaklarımın ucundan
asi bir haykırış
fişkiracak

kırk yıllık çınar gibi
devriliyor
yine
sensiz bir gece
kirpiklerimin gölgesinde..

birazdan,
güneş
dağların omuzlarına çıkar
ve
gün
şefkatli bir anne gibi
gecenin tüm dökümlerini
sessizce toplar.

hiç bir şey olmamış gibi.

yine
hızlanır ayak sesleri
mırıltısı başlar
tınısı duyulur yaşamın..

ve ben
yine
taç yaprakları gibi
kapanırım
alırım başımı
avuçlarımın içine

aynalara da söylerim
örterler hayalini..
göstermezler gözlerime

kilit vururum
şarkıların diline .
söylemezler ismini.

Bugünün göz kapaklarıyla
örterim dünün üzerini.

Serpil Kemik

Yalnız sen ol

Güneş çekilirken evine
Bir hüzün çöker ki yüreğime
Öyle böyle değil ..;
Ölümden beter
O an ..,
gözümde düşen kederi
Sadece sen ,
-----Yalnız sen sil yeter..

Güneş çekilirken evine
Yüreğim bir göçebe
Kaf Dağının eteğinde
Yaşasak minik bir köyde
ekmeğimi her öğünde
Sadece sen,
-----Yalnız sen böl yeter..

Dört mevsimin kış olsa
Saçlarıma keder yağsa
Rengim sararıp solsa
Dağılan saçlarımı
Öpüp koklayıp yine sen
Sadece sen
-----Yalnız sen ör yeter.

Gölgeler çekildiğinde
Yıldızlar suya düştüğünde
Güneşin yıldönümünde
Ömrüme düşen her vakitte
Sadece sen
-----Yalnız sen ol yeter..

Serpil Kemik